

גדל פה דור שלא זוכר את הבום ליד הדלת כשהספר טלפונים של דפי זהב היה מגיע.

ככה אתה נראה

כשאתה מבקש משהו מההורים

ברמת גן השירות מעל הכל גם כשיריד גשם דואגים לדוח שלך

גם אם המוכר יהיה באמצע להכין את הפופקורן עדיין ישאלו אותו אם הפופקורן מהיום.

דבר העורך

ניסיון המסד... הבעל שם טוב אמר, כי כל אדם נידון בשמים לפי פסק דינו שלו,

מה הכוונה?! איך זה מתבצע? כאשר אדם רואה לפעמים את חברו עושה מעשה רע, הרהר בליבו חורץ את משפטו של חברו, שראוי הוא לעונש כזה וכזה, בעודו שוכח כי הוא עצמו עשה פעם מעשה כזה ולמעשה בדבריו חרץ את משפטו גם הוא.

זהו שאמר הכתוב: "כי בדבר אשר זדו עליהם" - העונש ניתן תמיד כפי שחרץ אדם על עצמו....

אז בואו נעשה חשבון, האם לא כדאי לראות רק טוב על חברינו, ולהשתדל לדון אותם לכף זכות....

**בהערכה רבה
נר עלמלס**

לרפואת יונה בת דינה תחי'

אני הולך לישון. אם אני קם מהשעון מעורר אני לוקח יום חופש ונוסע להפיץ באיראן בעצמי

מי רוצה לשחק איתי....

יורד גשם - אשתי: צריך שתקפוץ רגע לסופר. אני: שוטפים בחוץ, לא עובר לאף אחד בשטיפה.

שווה קריאה

איך נראה פיל?!...!

היה היה פעם כפר הודי, שכל התושבים בו היו עיוורים. יום אחד הלכו לטייל שישה אנשים מהכפר, בדרך פגשו איש רוכב על פיל. האנשים שמעו בעבר על פילים, אך מעולם לא התקרבו לבעל חיים כזה, עכשיו ביקשו מהרוכב להרשות להם לגעת בחיה האדירה. הם רצו לחזור לכפר ולספר לכולם איך נראה פיל. הרוכב הסכים והוביל כל אחד מששת האנשים לחלק אחר בגופו של הפיל. העיוורים נגעו בחיה וליטפו אותה עד שידעו איך נראה פיל. הם חזרו לכפר נרגשים כדי לספר על חוויותיהם. אנשי הכפר התאספו סביבם לשמוע על הפיל. האיש הראשון, שמישש את בטן הפיל, אמר: "הפיל הוא כמו קיר גדול ועבה!" לא נכון, אמר האיש השני, שנגע בחטים (בשיניים) של הפיל, "הפיל קצר למדי ומעוגל. הוא חלק מאוד וחד. לא הייתי משווה פיל לקיר אלא לחנית!" האיש השלישי, שנגע באוזנו של הפיל, לא הסכים לדבריהם ואמר: "הפיל אינו דומה כלל לקיר או לחנית, הוא דומה לעלה ענק עשוי משטיח צמר עבה. הוא זז כשנוגעים בו." "לא נכון!" אמר הרביעי, אשר ליטף את החדק, "אומר לכם איך נראה הפיל - הוא דומה לנחש ענקי!" החמישי הביע התנגדות נמרצת. הוא נגע באחת מרגלי הפיל וסיכם: "הפיל עגול ועבה כמו עץ." העיוור השישי, שניתן לו לרכוב על גבו של הפיל, מחה: "האם אף אחד מכם אינו יכול לתאר נכונה את הפיל! הרי הוא כמו הר ענק מתנווד מצד לצד!"

ועד עצם היום הזה העיוורים ממשיכים להתווכח, ואף אחד בכפר אינו יודע איך נראה הפיל.

כך קורה לעתים בקרבות בוויכוחים בין בני אדם, אנשים מתווכחים בלי להבין למה מתכוון הצד השני בוויכוח, הם בעצם מתווכחים על פיל, שאף אחד מהם לא ראה במלואו ולא נגע בכל גופו...

אזהרה! בעלון משולבים קטעי הומור - אין בכוונתן לפגוע ולהעליב!

לא משנה כמה זמן
תטחן את הכבד
הקצוץ, תמיד תהיה
חתיכת בצל מטוגן
שתצחק לך בפרצוף.

תמונתו האחרונה של צלם הטבע!

למה כשאתה
מחפש משהו
תמיד תמצא אותו
במקום
האחרון שחיפשת

כשאתה לוקח ילד לתלות 400 פליירים
ומגלה 200 מתוכם באותו המקום

טוב שיש
מחר זו
הזדמנות
מצוינות,
אך יש
כאלה שיש
להם
30 מחר
בחדש...

סוודר לובשים
כשלאמא קר

חלק מההערכות
לחורף
הקשה עיריית
בני ברק
בהכנות אחרונות
לסופה שתגיע
בהמשך השבוע

מחקרים מוכיחים:
כשחושבים על גירודים...
פתאום יש גירודים!!
צדקתי?

כל כך קפוא לי
שאני שוקל
להחליף את האף
בגזר.

ניסו לעבור את המחסום
מחופשים לכבשים

ימי שני
20:15

בית שמש

רח' רב המנונא 12
(פינת רח' ריש לקיש)
במבנה תלמודי-תורה

נשות "רמות עזרא"

תחי'

השיבני שיעור קבוע לנשים

אמונה - הכוח לצלוח את אתגרי החיים

מאת הרבנית ב.ליבמן

דברי הגאון הרב
ראובן אלבז שליט"א

משה בלחטא... אָנְכִי ה' אֶלְקֵיךְ אֲשֶׁר הוצאתיך מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים.

מדוע מזכיר הקב"ה בדבריה הראשונה את יציאת מצרים, ואינו אומר: "אנכי ה' אשר בראתי את כל העולם?"

אילו היה מזכיר את בריאת העולם, עלול היה האדם לחשוב: בתחילה ברא ה' את העולם, אבל מאז הכל מתנהג לפי החוקים ההם, ללא הנהגת ה'.

לפיכך אמר הקב"ה: "אשר הוצאתיך מארץ מצרים" - אני שולט על העולם בכל רגע נתון. אני שולט על השמש ועל הירח, אני שולט על העפר ועל בעלי החיים. במאמר פי הבאתי על המצרים במצרים עשר מכות וקרעתי לפניכם את הים.

הנהגת ה' לא היתה רק בעבר, אלא היא ממשיכה להתקיים כל הזמן. הקב"ה לבדו עשה עושה ויעשה לכל המעשים. מן האמונה הזו - אסור לנו לזוז כמלא נימה!

האדם רבי חיים מִקְרָסְנָא זצ"ל היה קדוש עליון ומגדולי תלמידי הבעל שם טוב זיע"א. כמעט תמיד היה סגור ומסוגר בתוך ד' אמותיו ועסוק בדבקות עצומה בעבודת ה'. רק לעיתים רחוקות היה יוצא החוצה. אפילו חסידיו לא זכו לשמוע ממנו אלא הוראות קצרות ומתמצותות. פעם נודע לרבי כי ישנו להטוטן הכובש את לב ההמונים. אחד מן הפעלולים המיוחדים שעשה האיש, היה למתוח חוט ברזל בגובה רב מעל נהר סוער ביותר, ולצעוד עליו מגדה לגדה.

התפעל הרבי וביקש ללכת ולראות אותו. מקורביו תהו לפשר ההתעניינות שהוא מגלה, ובכל זאת מילאו אחר מצותו, ובשעה היעודה הביאו את הרבי לחזות במופע.

הקהל הצופה עקב במתח רב אחר הלהטוטן שפסע צעד אחר צעד במשך חצי שעה תמימה, וכשהגיע בסופו של דבר לגדה השנייה, הריעו לו בהתלהבות עצומה ובמחאות כפיים סוערות.

התבונן בו הרבי ואמר למקריבו: "בודאי מתפללים אתם לשם מה באתי לכאן. הבה ואומר לכם - חישבו רגע על אותו פעלולן בשעה שהוא צועד על החבל. על מה הוא חושב אז? מחשבתו ממוקדת בענין אחד בלבד - בתנועות שעליו לבצע כשהוא מניח את רגלו ועושה את הצעד הבא. "האם הוא מסגל לחשוב אז על פרנסתו? האם הוא יכול להרהר בכל מיני עבודות שעליו לבצע?"

ודאי שלא. אוי לו ואוי לחייו אם יחשוב על דברים אחרים! שבריר שניה של הסחת דעת מחוט הברזל הדק שתחת רגליו עלול לעלות לו במחיר חייו! בעיניו, יש בעולם כעת רק דבר אחד - שום דבר אחר מעבר לכך."

"הלהטוטן הזה" - המשיך הרבי - "צריך להיות סמל ודוגמא לכל יהודי. כשבא יהודי לעולם, מוכרח הוא לחשוב רק על דבר אחד - בשביל מה באתי לעולם? מהי המטרה שעבורה נשלחתי לכאן? הוא חייב לזכור כל הזמן שחובה עליו למצות את כל הכוחות שהקב"ה נתן לו לצורך עבודת ה'. את הפה הקדוש עליו להקדיש לתפילות וללמוד תורה. בידי עליו לעסוק בחסדים, ואם יש לו פרנסה - לתת מעשרות וחומש, ולפרנס עניים שאין להם כסף. זאת המחשבה שצריכה למלא את כל כולו בכל שעות היממה, ובפרט בשעות התפילה, שבהן אסור לו לחשוב על שום דבר אחר. עליו לזכור שהוא הולך על חבל דק לפני ה' יתברך. כל מחשבה אחרת עלולה חלילה להמיט עליו אסון. זו הסיבה שבשבילה יצאתי לראות אותו" - סיים הרבי - "כדי ללמד את כולם מוסר השכל, דעו כי כל העולם כלו גשר צר מאוד, ויש להיזהר ביותר שלא ליפול."

הדבר שעוזר לאדם ביותר לשמור על עצמו מנפילה, זו האמונה. הסחת דעת מאמונה ומן המחשבה על הקב"ה - היא תחילתה של כל נפילה.

שבת שלום ולמבורק!